

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D' UNA SOCIEDAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número. 2 céntims.
 Fora de Palma » 2 1/2 »
 Números atrassats » 4 »

Sonará cada dissapte, si té vent á sa flauta.

S' envian es números á domicili, tant á dins Ciutat com á ses Viles, pagant per adelantat á s'Administració (Cadena de Cort n.º 11), 1 pesseta á conte de 16 números.

CERTAMEN.

SA REDACCIÓ DE L' IGNORANCIA desitjosa, per part séua, de solemnissá s'inauguració de ses *Festes y Fires* qu'han de fé á Palma aquest estiu, ha determinat oferí y ofereix es *prémis* que se nombran en es siguent

PROGRAMA.

I. *Mitj-unsá d' or en péssa*, ó sián 12 lliures y deu dinés de moneda mallorquina, á s'autó des milló article original é inèdit sobre Costums de Mallorca ó caràctes mallorquins, escrit en bon mallorquí xalest, y que sa séua extensió basti al manco per omplí sa primera y sa segona plana des nòstro setmanari.

II. *Cinch escutets d' or*, ó sián vuyt lliures justes de moneda mallorquina, á s'autó de sa milló Codolada, en versos alternats de cinch y de vuyt sil·labes, original é inèdita, sobre qualsevòl fét històrich ó tradició populá de sa nòstra Illa, escrit amb ses matexes condicions demunt dites. S'assunto deu havè d'essé anteriori á n'es nòstro sigle.

III. *Cinch escutets d' or*, á s'autó des milló dibuix *d' una pareya de pàgesos mallorquins*, (homo y dona), amb sos *vestits pròpis de festa y à usansa des primé ters d' aquest sigle*; perfilats y sombreljats de mòdo que, per mèdi de sa litografia, pugan estamparsé á una plana d' aquest setmanari.

IV. *Una dobleta de quatre duros*, á s'autó des millós *cròquis delitosos* relatius á ses *Festes y Fires*, y pròpis per omplí una plana d' aquest mateix setmanari, gravantlos en zinch.

V. *Una dobleta de dos duros*, á n'es qui present escrita en mallorquí llampanant sa col·lecció de Covèrbos de bona moral, inèdits en sa nòstra llengua, y á propòsit per publicá á L' IGNORANCIA. Lo manco han d'essé dotze.

En demés, segons dret señy y consciència des Jurat calificadó, s'adjudicaran un ó dos accèssits per cada premi

(que serán llibres escrits en sa nòstra llengua) á n'ets autós des trabays que oferescan mèrit abastament.

Ets escritós y dibuxants que vulgan prende part á n'aquest Certámen deurán enviá es séus escrits y dibuxos tancats y rotulats amb un lema, segons us y costum, á s'Administració d' aquest setmanari, (Cadena de Cort-11,) abans de dia 20 de Juriòl vinent.

Es lemes y títols de totes ses composicions presentades s'estamparán á L' IGNORANCIA expresantsé quines hajan merescut *prémis* y accèssits, á fi de que sos autors ó encarregats, provists des resguarts justificatius passin à recuhirlos de dita Administració.

Tots es trabays presentats se considerarán cedits á sa Redacció de L' IGNORANCIA. Es premiats s'estamparán en números extraordinaris durant ses *Fires y Fêtes*, firmats amb sos *pseudònims* corresponents ó amb sos nòms pròpis de sos autors si axí heu volguessin.

Es dibuxants podrán veure y correjji ses pròves de ses lámines abans de fersé sa tirada y tendrán dret à trèuren una dotzena d'exemplás per conta séu.

Ets escritós no podrán insertá es séus trabays premiats á cap altra periòdich, però se los reserva es dret de ferné ses edicions que vulguin, passat es mes de Setiembre de l' any corrent.

Palma 16 d' Abril de 1881.

SA REDACCIÓ.

BON EXEMPLE.

Dins es carré de can *Cereròls*, que travessa desde Plassa à sa Bosseria, hey sòlen veure, en vení es Matx, qualche pàgesa, que vén ramellets de ròses y clavellés compòts dins un covonet.

Ydò figurausvos que, à una ciutat des continent, hey havia una pòbre dòna véya que s'enginava venent ramellets de flòrs, asseguda cada dematí demunt s'acera d' un carré de molt de trànsit.

Un dia que s'era fét tart y no havia venut cap des ramellets, la dòna tota concirosa cridava à sa gent oferintli per molt poch prèu aquelles flòrs lligades amb un bri d' espart p' es séus pròpis dits, abans de sortí es sòl. Devòra ella jaya un infantó de quatre ó cinch añs que li demanava berená, pues eran les onze, y ni un ni altra havian tastat rès, esperant comprá un panetet amb sos doblés des primé ramell que despatxassin.

Amb axò passá un anglès amb una joveneta prima, ròssa, d'uyets blaus y molt atxarovida. Aquel seño duya sa cartera de viatge passada per s' espatla, un para-sòl devall es bras, patilles llargues y es guants posats. Sa señoreta, qu' amb sa fisonomia demostrava bé que era fuya séua, duya vestit curt y còs estret tot coló de cènra, un capellet molt mal garbat y axí mateix sa séua *sombre-rilla*.

Tots dos s'aturáran devant sa venedora de ramells y es seño anglès vá comensá à triarné un regirantloshí tots, y parlant à sa séua fuya amb sa séua llengua.

—Señoret: jò els hi daré barato, (deya aquella dòna,) mir que son fèts d' avuy maldament sián un poch mostiys...

Y s' infantó mirava embabayat sa señoreta des cabeyss rossos y d'ets uyets blaus.

Amb axò s' anglès que no trobá cap ramell à n'es séu gust, (bé es veritat qu' estavan mal compòts) los hi tirá tots à dins es còvo, y li digué, per señes, *Adios*.

S' ànima d' aquella pòbre dòna li caygué à n'es pèus, y dues llagrimetes li botiran d'ets uys mentres aquells forastés se decantavan.

Emperò, encara no havian girat cantó, y es séu infant li deya amb sa séua llengo baldufenca:

—Miau xò, marc, teya flòra, pé polí!

Y ella qu' heu va prende conegué totduna qu' era un billet de Banch, de cént reals.

Arrancá à corre de cap à n' ets inglesos per tornarloshe, creguent de bona fé

que s'havien perdut mentres li miravan es ramells, à n'es séu trast.

Sa señoreta fé sa desentesa, diguentli per seïes que los dexás aná; emperò s'inglès li vá prende es papé y el va aficà dins sa cartera.

A les hores va essé sa séua fiya à ne qui ets uys li espiretjaren, mentres petit, petit, digué dues paraules à son pare.

Y s'inglès qu'encara fuyetjava sa cartera, treu un altra billet y el doná à sa pagesa diguentli, mal xamporrat:

—Aquest es de deu duros; es cinch primés eran de llimosna perque sou pobre; aquests altres cinch son de prémi, perque sou honrada. Déu vos assistesca.

Y s'en anáran, mentres la bona dona besava aquell billet diguent:

—Fiy méu, resem un Pare nòstro per aquests señós caritatius. ¡Que Déu los ho pach amb graus de Glòria!

Llavò dugué tots es ramells á n'el Sant Cristó d'una Iglesia d'allà pròp y s'en anáran de lo més contents à bená.

ALIATAR.

XARRADISSA

D' UN TACONÉ Y UN MUNICIPAL.

—¡Hola! Mèstre Silvestre!

¡Qu'es! ¿que ja feym dissapte?

—No'ncara Don Leandro.

No he acabat sa tasca:

He de fé un bòn remendo

A n'aquestes sabates,

Que son de Don Guergòri:

Les vòl per hòrabaxa,

Però de cap manera

Les puch tení arreglades:

Me sab greu perque l'hòmo

No pòt sortí de casa.

—¿Que té cap malaltia?

—No señó, no'n té d'altres.....

Lo qu'es jò'l plañy, me crega

Que me fá molta llástima,

Déu fé ja quatre mesos

Que cessant el posáren,

Tres infants y sa dona.....

Pòt pensá vòstè ara

Si van es tòrts ben baxos.

De lo qu'ántes tiráva

Ara es morros s'en llépa,

Gracies á Déu si basta.

¡Bé n'ha fets de dijunis!....

—Ell avuy ja s'acaban:

Demá ja tenim Pasco

Y entrarán ses panades.

—¿Panades, Don Leandro?

Badavs pòt sè que fassan.....

Satisfets estarian

Si sopes escaldades

Abastament tenguessen

Per ells y sa criada.

—Y amb tanta de misèri

Còm vos me deys que passan,

Pareix casi impossible

Qu'hey aguant cap criada.

¡Quines pésses son elles!

—Bòno, cada setmana

Ha de contá que mudan;

Ell ja van..... ¡no sé quantes!

Ja'u crech, paga curteta,

Y que diguem, ses barres

No ténen gayra feyna:

Sa señora tan rara,

Ell, de mal humó sempre

Que no hey ha qui li vaja

Ni d'vant ni d'arrera;

Veja si's còsa estraña

Que ses criades totes

Tan pòch temps hey aguantan.

Aquesta qu'ara ténen,

Qu'es venguda suara,

M'ha dit que sa señora

Casi l'ha despatxada

Perqu'ha tirat ses miques

Que quedan à sa taula.

—Pòt sè tengan gallines,

Qui sab, qualche pollastre.....

—¡Ca! ni galls ni gallines

Per ca-séua no hey cantan.

Ses miques aprofitan

Segons diu sa criada

Per fé pancuyt es vespres

Y per axò les guardan.

—Jesús, ¡quina señora!

—Ell n'enjagá un'altra

Perque's matins es brassos

Amb sabó se rentava.

¡Y que vòl que li diga!

Té unes còses tan rares.....

Y amb aquest tò qu'es dona

Si que'n fa de riayes.

Vòlen fé de señores

Vestits de mòda, y ¡hala!

Que cerqui doblés s'hòmo

Q qu'es penj à un abre

Si no vòl fé dijunis.

Mentres ella à la Rambla

Vaja cada diumenge

A fé ses señorades,

Que no li falt sombrilla,

Que gast molta fanfarria,

Y que qualcú li diga:

«Señora, còm heu passa,»

Ja la té satisfeta

Llavò li cau sa bava.

¡Vaja un mon, Don Leandro!

Y si li demanásseu:

¿De qu'ha dinat, señora?

—No'n parlem més... Ja basta.

—Jò'n podria di moltes

Tot m'ho diu sa criada.

¡Ay, Señó! Aquestes féstes

Les pasarán ben magres,

Si jò los fés sa compra,

Que los anás à Plassa

Ensiam no los duria

No crech jò que s'embáfan.

—¿Y vos mèstre Silvestre

Que no fareu panades?

—*Pecunia*, Don Leandro,

Es lo que me fa falta;

Si'n tengués ja'n faria

Perque ¡sab que m'agradan!

Si tengués es salari

Qu'à tots vòstès los passan

Un xotet compraria

Per porè fé panades:

Però meèm..... *non gruñatis*

Diu es gat à sa rata.

—Y jò mèstre Silvestre

Me qued també amb ses ganes,

Panades menjaria

Si corrent me pagassan;

Però tenim atrassos

D'unes quantes mesades,

Per mí es pensan que nòltros

Porem viure de s'ayre.

—*Aguanta y serás cabo*

Diuen moltes vegades.

Si à tal grau vòstè *aspira*.....

—Lo qu'*aspira* es sa pauxa

Que ja fa ses derrereres.

¿Rèys?.... no téneh jò riayes.

—Rich, però, ¿no sab perque?

Ydò he pensat ara

Amb sa véga que fereu

Vòstè y demés comparses

Crech qu'era à n'es Pònt d'Inca.

¡Va sè bona bullanga!

—Jò m'en vatx que ja's hòra

De passá per La Sala.

Adios, mèstre Silvestre.

—¡Que tal! ¡No vòl fé anques!

SEN GUERRIO.

XEREMIADES.

ADVERTENCIA.

Per comensament d'aquest número, veurán es nòstros lectors qu'anunciam es *Certámen literari y artístich* de que fèrem menció dissapte passat. Ara es s'hora de posá fil à sa guya es joves estudiants qu'han cobrat afició à sa nòstra llengua, encara que à n'aquestes *corregudes de talents* hey pugan concorre es qui no estudian y tot. Axò sí, quant sia hora, es Jurat fallará amb tota justicia sense parts ni quarts ni atendre més que à n'es mèrit de ses òbres. Un poquet mos hem torbat, però encara hey van tres mesos llarchs, y à proporció basta més aquest temps per escriure un article ó una codolada ó fé un dibuxet que no basta el doble per alguns trabays objècte d'altres Certámens. Y, ¡ja veureu còm L'IGNORANCIA IL-LUSTRADA farà còp y retxa y papé y vasa y renou y rumbo! en arribá ses Fires.

**

Sa processó des Dijòus Sant enguañy es estada molt sèria y lluhida, còm era d'esperá. Ets atlòds de la Misericòrdia han estats acertadíssims amb sos seus còros, lo mateix qu'ets altres còros de homos ja fets que duyan caperutxa. Sa banda municipal molt ajustada y per dirho d'una vegada tot acompanyava. Un poquet més d'ordre amb sos nins petits heu acabarian de posá bé y axò se podria conseguí fàcilment si hey anásen acompanyats de sa gent gran. Per aquest camí hey van à sa magestat que reclaman ses funcions solemnes de sa nòstra relligió que deuriam havè de mirá tots còm una còsa sa més sèria é interessant p'es nòstron benestá.

**

Ja que à Palma, *semel tantum*, es diaris s'ocupan de l'Iglesia y de ses séues funcions, nòltros no volem fé manco y avuy mos tòca no censurá, ni

desjectá sino alabá y posá fins demunt ses estrelles es sermons de Corema que hem sentit predicá enguañ demunt sa tròna de La Sèu. ¡Allò era explicá en termes clás, dignes y eloquents sa Santa Doctrina des Catolicisme! ¡Allò eran sermons que se feyan ohí amb gust, rebllits d'idées y d'arguments que no tenian contradicció! Amb una paraula, ja havia molt de temps que no haviam sentit sermons tant nêts y esporgats, tan senzills y agradables, tan ben expressats y tan profitosos. Si haguessim sabut de taquigrafia, n'hauriam trasladat alguns bossins per enseñansa des nòstros lectors que no s'hajin arrambat á La Sèu ni á cap altra Iglesia. Amichs de sa verdadera justícia, y suposat que *es papés* no han fèt sa menció que merexia el señó Santaella, nòstros, en bòn dissapte de Pasco li enviam sa més cabal enhora-bona.

* *

Rebérem es dia del Ram un Besa-les-Mans del digne Sr. President des *Circulo Mallorquí* Don Miquèl Socías y Caymari, convidantnos al Concèrt Sacro que doná dita Societat.

Amb molt de pesá nòstro no hey poguérem assistí emperò axí mateix mos informárem de lo beníssim qu'havia anat sa funció y heu volem fé constá en es nòstro Setmanari per satisfacció d'ets artistes, señós y señores qu'hey prenguerán part.

Si un'altra vegada mos convidan prometem no ferhi falta.

* *

¡Aleluya! Ses fires passen envant, la còsa s'es animada qu'es un gust. Tots aquells que se cuydan d'aquest tango merexen bé de la patria. ¡Aleluya! ¡Aleluya!

¡Aleluya! Sa paret de sa Llonja, amb aquell nas de pedra qu'amenassa es qui s'hi aturan devòra, ja té sentència de mòrt. El señó Pavia qu'es tot un homo está encarregat de ferla executá es dilluns de fèstes. ¡Aleluya! ¡Aleluya!

¡Aleluya! Es plá general de s' *Ensanche*, aprovat per sa Junta mixta de militars y civils ja's á Madrid y navega per bones aygos. Aviat tendrem còses que fa estona que no haviam pogut veure. ¡Aleluya! ¡Aleluya!

¡Aleluya! Se tracta d'aprofitá sa concurrència de pagesos d'aquest estiu qui vé, per inaugurar es Teatro mallorquí. Es una còsa qu'ha de moralisá, si Déu heu vòl, moltes viles. ¡Aleluya! ¡Aleluya!

¡Aleluya! Aviat tendrem dins Mallorca un periòdich il·lustrat y altres òbres il·lustrades, que vòl dí amb estampes; còsa qu'encara no ha passat d'essé un ensay. Ara pareix qu'estám pròp de doná aquest pas civilisadó amb bòn pèu. ¡Aleluya! ¡Aleluya!

¡Aleluya! Es temps se presenta de lo més bé. S'añada pareix que será bona.

Sa fruyta abunda. Es camps son una hermosura. Es pagesos van xalests. ¡Aleluya! ¡Aleluya!

¡Aleluya! Quantes gracies devem doná à la Providència qu'enguañ mos ha alliberats d'innundacions y de terremòtos y d'altres mals que veym qu'abundan per tot lo mon. ¡Aleluya! ¡Aleluya!

* *

Pareixia regulá qu'à Binisalema dins aquesta Setmana Santa se recordassen d'aquella creu que L' IGNORANCIA tantes vegades los ha dit qu'está torsuda, y que pensásen amb s'adressarla. Sápigau ydò, amats lectors, qu'encara está tortá y tots es ferro-carrilés que'n passen per devant quant la veuen que cau pensan amb sos Binisalemés y en L' IGNORANCIA.

* *

¿Que diriau còm han entrat es lladres dins un cuarto d'una casa de Felanitx aquesta setmana passada, per robá quatrecentos duros? No forsáren es pañy ni esfondráren sa porta, sinó qu'hey calaran foch, amb ses rebasses de sa xamenya.

Y per obrí es calax de sa taula, ¿que diriau còm heu féran? A destrallades.

De mòdo, que varan havè de mesté temps y renòu per consumá es ròbo.

Tot axò succehí dins la vila, á un carré principal amb veynats á cada costat y devant. Y amb tot axò, no han pogut havè es lladre.

Hey ha viles dins Mallorca qu'han mesté més policia y manco polissons. Felanitx n'es una. Tothom coneix qui son es polissons però ningú coneix cap lladre y may hey ha cap exemplá.

Un dia en tornarem parlá.

* *

Un temps era costum, tal dia còm avuy horabaxa, qu'es ciutadans duyan à tirá à ma, su baix de sa Portella, totes ses figures seques, espinachs, y demés golosies de Corema que los havia sobrat.

Totes ses bones costums s'han abolides; ara, es un incèrt que à cap ciutadá li romanga una figa seca à mitjan Corema.

* *

Aquell estèl qu'es veu à Ponent s'horabaxa tan hermós y clá, es tan brillant qu'es veu à la fi des mitx dia y tot.

Si'l cercau y l'afinau podreu dí que heu vist ets estèls de dia.

* *

A Santander s'ha efectuat un matrimoni entre dos *jovenets* de 80 anys, tots dos viudos tres vegades. Es tres marits mòrts de sa novia eran fematés de la ciutat, y es qui ha de ocupá ara es puesto, també.

Señores, ¡axò es casera!

* *

COVERBOS.

Per sortides, es sollerichs.

Ascoltau aquesta:

A n'es sermó de sa Passió que sòlen predicá es Divèndres Sant dematí à Inca, s'hi trobava una vegada un sollerich.

—Veys aquí, germanets méus, (deya es predicadó), qu'una partida de Sátrapes, Escribes y Fariseus, prengueran el Bòn-Jesús.....

—Ydò axí, (contestá es sollerich de mòdo qu'es predicadó el poria sentí.)

—Y l'assotàren.....

—Ben fèt, (responia aquell.)

—Y el coronàren d'espines.....

—Ydò, ke't pensaves.

—Y li escupian à sa cara.....

—Més ne merexia.

—Y à la fi l'enclavàren.....

—S'ho havia guañat.

Y axí següiren es diálogo molt de temps.

Quant es predicadó arribá à sa Rectoria, digué à n'el Rectó:

—Señó Rectó, vostè té un parroquiá molt impío.

—¿Còm es ara!

—Què tot es temps des sermó ha alabat sa conducta des Judios. Jò'l sentia molt bé.

—¿Y no l'ha conegut?

—Vestia diferent d'ets altres.

—Axò será el Sent Bòy es sollerich. No pòt essé altra. ¿Mateu? (digué à n'es séu criat.) ¿Sabs si's à la vila el Sent Boy?

—Sí, señó, qu'hey es. Jò l'he vist avuy, (contestá s'escolá.)

—Ydò, vés à s'hostal y fé'l vení.

Y ja tenim el Sent Bòy devant es Rectó.

—Bòn dia tenga, señó Rectó. Estik à son maná.

—Bòno, seys y posauvos es capell.

—Ydò, lo séu permís.

—Digau: ¿Vos qu'erau à n'es sermó avuy dematí?

—Sí, señó.

—¿Y trobau vos que'l Bòn-Jesús merexia que li fèssen passá més martiri des que li donàren es Judios?

—Sí, señó, k'heu merexia. ¿A ne ke surt pusarsé amb Sátrapes, Escribes y Fariseus? ¿No sabia ell k'era mala gent? S'hagués pusat amb homus de bé còm jò y es méu cuñat ke may hen tengut rès ke partí y no l'hi haurian fèt gens de mal.

El Rectó y es predicadó esclafiren en riure y el Sent Bòy s'en torná à s'hostal, satisfèt d'havè jugat aquella broma à n'es predicadó.

* *

Un atlòt va aná à prende billet, y es Vicari li vá demaná es Pare nòstro. S'atlòt comensá à dí:

—Pare nòstro... Pare nòstro... Santicat...

Y à la fi no 'n va trèure aguyé.

—¿Tan gran y no sabs es Pare nòstro? (li va di es Vicari.)

—¿A que vâ que vostè qu'es més gran que jò no sab es nòstro pá? (li digué s'atlòt.)

Es Vicari se posà à dí es Nòstro pá y quant l'hagué acabat s'atlòt li digué:

—¿Veu còm no 'l sab?

—¿Còm! jò no 'l sé?

—¿Y còm l'ha de sèbre, si no més ne teniam un roagó y es cá de 'l señó Tòni el mos ha près?

Un altra atlòt sen va anà à confessà per sortí de la Parròquia. Es confés li preguntà sa Doctrina y no 'n sabé paraula.

—Ja tornarás quant la sabrás, (li digué,) que tú no ets digna de rèbre el Bón-Jesús.

—¿Còm! jò no som digna. Jò som digna y redigna y fíy d' En Pere Digna. ¿Vostè que já no 'm conex perque mumpare m'ha tós?

Una vegada que à Mallorca no hey havia Bisbe ets estudiants per ordenarsè se 'n hagneran d'anà à Ervissa; y à un quant l'examinavan, li varan dí:

—¿Quants de Sagraments té la Santa Mare Iglesia?

—Segons ahont.

—¿Que vòl dí: segons ahont?

—Vòl dí que à Mallorca no més ne té cinch y à ses altres bandes sèt.

—¿Còm s'enten axò?

—D'aquesta manera: A Mallorca mos falta el segon qu'es Confirmació y no tenim el sisé qu'es Orde Sagrada.

—¿No 'l teniu?

—No señó: que si el teniam, no hauria vengut jò per aquí.

Y tenia rahó, perque sòls es Bisbes pòren confirmá y ordená es qui han d'essè capellans.

Dos ciutadans que s'en anávan à veure la Mare de Déu de Son Salvadó de Felanitx, s'encontràren amb un pagès que duya es mateix camí y per riurarsè d'ell s'hi reuniran y hey anàran plegats.

Tractàren de menjá y no més duyan un poch de farina; la pastàren amb un poch d'aygo d'un cocó, fèran foch y torràren una coca dalt es caliu.

—Mos n'anirem à dormí (digué un) y es qui farà es somit més gròs, aquell se menjará sa coca.

Heu fèran axí, y des cap d'un' estona un ciutadá s'axecá y cridá s'altra.

—Homo de Déu, (li va dí,) ara acab de somiá que m'havia mòrt y era dins Infèrn.

—¿Jesús! es méu es més gròs. Figural que jò he somiat qu' he mòrt, m'en

he anat à dins Infèrn y llavònses m'en he pujat al Cèl.

—Amigo, paciència: m'has goñada sa coca: y no hey ha *esperitatuó*. Anem ara à veure es pagès.

¿Y que m'en direu? Ell el me trobàren amb sa pipa à sa boca lo més descansat del món.

—¿Y qu'heu somiat vos? (li preguntàren.)

—Jò, (respongué,) considerant qu'un era à n'el Cèl y s'altra à l'Infèrn y que ninguns necessitavau rès, m'he menjat sa coca.

¡Mirau còm los atabacá aquell *barbatxo*!

—Tòni, ¿d'ahont dèu vení es dí, heu fèt Pasco abans del Ram?

—Jò t'ho diré. A S'Arracó (n'hi ha que diuen que succehí à Capdepera y altres à Fornalutx) hey havia un Vicari, bòn subjèta, d'aquells antichs, homo d'alabar à Déu. Tenia una criada véya y mal sofrida y un escolá qu'era el reverent diable. Es trobàvan envant de sa Corema y sa criada, amb sa curòlla de tení sa casa nêta abans de sa Setmana Santa, va fé bugada, y emblanquiná, y tragué es recons, y espolsá sa taula des Vicari qu'en duya un pam. Tant va fé espolsant llibres y papès qu'extraviá es Calendari y quant el cercàren no 'l trobàren per lloch. Gira que gira, à la fi es Vicari digué à s'escolá.

—No rès. Vés à la vila y mira còm se tròban.

S'escolá qu'era més afectat de panades que de cocarròys, pren ets atapins y cap à la vila. Abans d'arribarhi senti renòu de tixadó que batian fil, y girá cap en coa.

—Señó Vicari, (digué aquell balitre,) mos trobam es Divèndres Sant, ja feyan es fàs.

—Ydò, bé, (digué aquell *santo varon*,) demá tocarem la *Gloria*. Bartomeua, mudau ets altás. Y es diumenge siquent, alleluyes y bones repicades. Llavò's trobàren qu'era es diumenge de Passió y varen havè fèt Pasco abans del Ram.

—¡Mira qu'antes heu eran ben agafats amb cans!

—Ydò, y encara valian més aquells *ignorants* que sa trapassaria des nòstros dies. ¡No'm corregut tant còm penses!

ANUNCI.

Es primé tom de **L' IGNORANCIA** que consta des 80 primés números ó sian 320 págines, se ven p'es preu de 5 pesetes à s' Administració d'aquest setmanari.—**Cadena de Cort.**
—11.—En romanen poquets exemplás.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

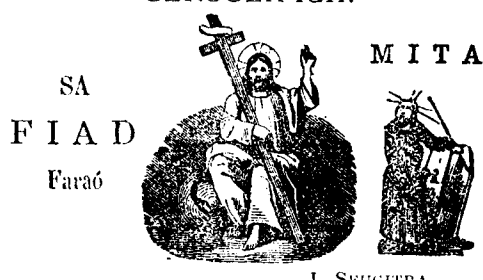
GEROGLIFICH.—*Qui té xòt, se riu des qui no'n té.*
SEMBLANSES.—1. *En qu'arriban amunt.*
2. *En que ténen murtès.*
3. *En que n'hi ha à l'òli.*
4. *En que duan es cabeyes devant sa cara.*

CAVILACIÓ.....—*Santa Maria.*
FUGA.....—*Ses Tereses enderinan.*
ENDEVINAYA.....—*Es rellòtge.*

LES HAN ENDEVINADES:

Totes:—*Na Toninayna.*
Cinch:—*Un retratista aferradís y Metirrot-xini.*
Y una no més.—*Nito-Dalna.*

GEROGLIFICH.

J. SEUGITRA.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla un abre à un rellòtge?
2. ¿Y un barbé à un que fa òbra fina?
3. ¿Y una ròda de carro à un argenté?
4. Y sa superficie de sa terra à un *termómetro*?

SEN PERINS.

QUADRAT DE PARAULES.

.....
.....
.....
.....
.....

Ompli aquests pichs amb lletres que llegides per l'arch y de trayés, digan: sa 1.ª retxa, es nòm d'un Emperadó romá; sa 2.ª, un metal; sa 3.ª, una còsa que fa sanch, y sa 4.ª, un animal.
PIPAÑO.

PREGUNTES.

1. ¿Qu'es lo qu'es fòch no pòt encalentí?
2. ¿Quina malaltia es sa més mala de curá à una dòna?
3. ¿Qui es aquell que de dia y de nit sempre gemega y no té rès que li fassa mal?
4. ¿Quina es aquella paraula que 'n mallorquí en castellá y en llatí se pronuncia de sa mateixa manera?

JORDI DES RECÓ.

FUGA DE CONSONANTS.

A.A.E.E. O.IU E. IU UE. O.E.U. A. IU
NITO-DALNA.

ENDEVINAYA.

¿Qu'es axò que 'n temps passat
Dins tots es carrés n'hi havia
Y en arribá el present dia
Heu dexavan ben cremat?

X.

(Ses solucions dissapte qui vé si som oius.)

16 ABRIL DE 1881.

Estampa den Pere J. Gelabert.